

Sygn. akt II CSK 127/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku S. K. i D. K.
przy uczestnictwie E. Spółki Akcyjnej w G.
o ustanowienie służebności przesyłu i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Kaliszu
z dnia 30 października 2014 r., sygn. akt II Ca 376/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Pełnomocnik wnioskodawców wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W ocenie skarżącego w rozpoznanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do dwóch pytań o następującym brzmieniu:

„1) Od jakiej daty może rozpocząć bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu w świetle faktu, iż konstrukcja służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu powstała na podstawie 3 orzeczeń Sądu Najwyższego: 1) uchwały Sądu Najwyższego w składzie 3 sędziów z dnia 7-10-2008 r. wydanej w sprawie sygn. akt III CZO 89/08; 2) orzeczenia z dnia 30-08-1991 r. III CZP 73/91; 3) orzeczenia z dnia 17-01-2003 r. III CZP 79/02.

2) Czy przed wprowadzenie do systemu prawnego, na podstawie 3 orzeczeń Sądu Najwyższego: 1) uchwały Sądu Najwyższego w składzie 3 sędziów z dnia 7-10-2008 r. wydanej w sprawie sygn. akt III CZO 89/08; 2) orzeczenia z dnia 30-08-1991 r. III CZP 73/91; 3) orzeczenia z dnia 17-01-2003 r. III CZP 79/02, normy prawnej statuującej powstanie nowych ograniczonych praw rzeczowych tj. służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu w zakresie drogi dojazdowej do słupa energetycznego tj. przed dniem 30-08-1991 r. oraz służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu w zakresie rzutu

przewodów linii energetycznej, tj. przed dniem 17-01-2003 r., dopuszczalne było rozpoczęcie biegu terminu zasiedzenia ogólnie rozumianego prawa służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu?”.

Odnosząc się do tak sformułowanego „zagadnienia” należało wskazać, że autor skargi kasacyjnej nie przedstawił argumentacji wskazującej na możliwość wystąpienia odmiennych ocen w powyższym zakresie. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie ma związku ze sformułowanymi pytaniami. Autor skargi kasacyjnej przedstawił w nim „szerszy kontekst historyczny, społeczny i ekonomiczny” oraz omówił dwa orzeczenia Sądu Najwyższego odnoszące się do możliwości zasiedzenia służebności przesyłu. Tak skonstruowane uzasadnienie w żaden sposób nie odnosiło się do przedstawionych w skardze kasacyjnej pytań. Rolą Sądu Najwyższego nie jest domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skoro autor skargi kasacyjnej takich argumentów – w odniesieniu do sformułowanych pytań – nie przedstawił.

Już tylko ubocznie dodać należy, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest skróconą wersją uzasadnień przedstawianych przez pełnomocnika wnioskodawców w bardzo wielu skargach kasacyjnych, które Sąd Najwyższy w różnych składach nie przyjął do rozpoznania albo zostały odrzucone z powodu niespełnienia wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).